

Epistola Henrici Regii ad v. cl. Clerselierum, jctum Parisiensem

<https://hdl.handle.net/1874/10156>

EPISTOLA 237 3
HENRICI REGII

Ad V. Cl.

CLERSELIERVM.
JC^{tum} Parisiensem.

TRAJECTI ad RHENUM,
Typis Theodori ab Ackersdijck, & Gisberti à Zijll,
c1o 1o c LXI.

CAROLUS FABRICIUS
LECTORIS.

V. Cl. Clerfeliæus Iurisconsultus Parisiensis, epistolarum, quas Cartesio attribuit, editor, & præfationis calumniose his præfixæ author, putabat in epistola ad Cl. Regium data, se Regii animum magnopere offendisse: sed Regius, qui novit etiam capitales hostes esse diligendos, ipsi tale amicissimum, quod hic additur, dedit responsum. Vale.

CARTESIUS

In Dissertatione de Methodo pag. 59.

Posteros hic oratos volo ut nunquam credant, quidquam à me esse protectum, quod ipse in lucem non edidero.

CLERSELIERO, JC.
S.*Vir Clarissime,*

ERasti meo iudicio, cum existimabas mihi, ad tuæ manus & nominis in tuis literis conspectum, nescio quas hostiles de te cogitationes in mentem venturas. Jam diu enim te mihi, non ut hostem hostili odio, sed ut amicum benevolo affectu prosequendum iudicaveram. Nam abhinc biennium, simulac Viri nonnulli Eruditi hic apud nos præfatorium illud smegma vidissent, quo Carolus Fabricius calumniosas illas sordes eluere & detergere aggressus est, quas mihi præfatio quædam, literæque nonnullæ Cartesio adscriptæ, aspergere maximâ & ridiculâ cum injuriâ tentarunt; non succensendum, sed quam optimè istarum authori volendum putarunt. Quamvis enim istarum editione meam qualemcunque existimationem quam virulentissime & iniquissime peti censerent: conatum tamen istum vanum, à Fabricio meo asperiuscule quidem, (rei enim fœditas lenia non ferebat,) sed verè tamen & solidè refutatum, meæ existimationi non decrementum, sed haud contemnendum incrementum adferre existimarunt. Istorum itaque Virorum iudicio acquiescens, te amare cœpi, & etiam nunc amo. Amorque meus per literas tuas, 25. Aprilis ad me datas, & demum 25. Septembris mihi redditas; magnopere est auctus. Non certè propter magnas illas laudes, quas mihi attribuere in iis voluisti: ad illas enim, tenuitatis meæ conscius, erubescō. Sed propter insignem tuum candorem, quo testaris te talem præfationem in me scripturum non fuisse,

si Responsio mea, ad Notas Cartesii olim Cartesio data, citius ad manus tuas pervenisset. Nam eò refutationem Fabricii manifestè probare, tuumque errorem candidè fateri videris. Huc accedunt clarissima alia tui in me benevolentissimi affectus in tuis literis testimonia; quæ ego omni amicissimo affectu, & officiosissimo obsequio demereri semper, quantum vires & res meæ ferent, paratus ero. Cæterum cum Cartesius publice olim testatus fuerit, se nolle quicquam, quod non ipse ediderit, pro suo scripto haberi; non possum libellum de Homine, quem hic inter eruditos jam diu circumferri, cujusq; alterum exemplar, uti & de Formatione fœtus humani in utero materno, apud te existere prædicas, nec quodvis aliud, quod ab ipso non est editum, pro Cartesii scripto habere. Obnixè itaque rogo, ut mihi jam occupatissimo à desiderata illa schematum ad libellos illos conficiendorum opera, quæ jam diu multorum eruditorum ingenia fatigavit, abstinere manum tuâ pace liceat. Libellos de Homine & Formatione fœtus, ullosve alios similes ab ipso non editos, nunquam hæctenus vidi. Nec eorum videndorum desiderio etiamnum teneor. Inchoabitur jam tertia meæ Physicæ editio. Illa mihi, ad novas calumnias evitandas, illorum conspectum haud male desuadere videtur. editione istâ peractâ, quid mihi faciendum, despiciam. Interim rogo, ut me, tui Cartesiiq; amantissimum, mutuo amore complecti, in eoq; perseverare digneris. Sum enim

VIR CLARISSIME

*Tuus humillimus & ad omne officium
paratissimus famulus*

Ultrajecti, 3 Octobris 1659.

H. REGIUS. x 8473